

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Jørn Jespersen: Altså vi er enige i, at Baselkonventionen og Montrealkonventionen lægger begrænsninger på den internationale handel, men derfra og til at sige, at de altid vil have forrang, er lidt langt at gå, for vi kunne godt forestille os, og vi kunne godt tænke os, at der kom nye internationale miljøkonventioner.

Det er da klart, at noget af det, der lægges op til i WTO, og som vi finder fornuftigt, er, at man så beskæftiger sig med miljøpolitikken i en arbejdsgruppe, hvor man forsøger at tage højde for de situationer, når de opstår.

For det er da klart, der er en diskussion. Jeg kan da ikke forudse, om der kan komme en eller anden international miljøhandel, som vil være uacceptabel set fra WTO's synspunkt. Problemet er, at de to organisationstyper strider mod hinanden, og derfor er det vigtigt, at man tager hånd om problemet internt. Men vi er jo helt enige i, at de konventioner, vi har besluttet på området, har forrang i praksis.

Med hensyn til miljømærkning mener vi også, det er fornuftigt, at man forsøger at lave internationale regler for miljømærkning. Vi synes, det er forkert, at man i Danmark har nogle regler, der reelt kan være med til at holde andre landes varer ude, fordi der er et krav om, at varerne skal være pakket i Danmark. Så vi så meget gerne internationale regler på det område, og det er vi glade for at WTO arbejder med.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke fru Charlotte Antonsen for besvarelsen af vores spørgsmål. Det står jo nu krystalklart, at Venstre mener, at miljøreglerne skal ind i WTO med henblik på, at kommende konflikter mellem frihandel og miljø afklares i WTO. Det opfatter jeg som en forrang for WTO frem for miljøet.

Det er i hvert fald så flertydigt, det, Venstre svarer på det spørgsmål, jeg stillede om, hvordan man skal forstå den pind i dagsordenen. Ja, det skal man altså forstå sådan, at man ikke kan svare så præcist med hensyn til fremtiden, hvordan rangforholdet vil være mellem WTO-regler og miljøregler.

Jeg synes, det har været nyttigt at få det belyst, for tidligere har vi fra hr. Ove Fichs side fået en formulering af det her, som var anderledes. Nu er denne dagsordens formulering blevet afsvækket; det er klart kommet frem i Venstres

melding. Det er vi kede af, men jeg er glad for, at det er kommet åbent frem.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er temmelig afgørende, at den alliance, som regeringen har valgt at indgå i dag med Venstre og De Konservative om den foreliggende dagsorden, ikke fører til tilbageskridt i forhold til det, som jeg troede der var enighed om, når det drejer sig om spørgsmålet mellem handel og miljø. Den tolkning, som fru Charlotte Antonsen kommer med, er et klart tilbageskridt i forhold til det, der hidtil har været enighed om.

Jeg har opfattet Danmarks position sådan – og det vil jeg bede udenrigsministeren eller hr. Ove Fich om at bekræfte – at når der er indgået internationale miljøaftaler som Baselkonventionen, Montrealkonventionen og CITES, så er det også her, beslutningen træffes om eventuelle handelssanktioner, og ikke i WTO-systemet. Det er helt afgørende, at det princip bliver opretholdt også for eventuelt kommende internationale miljøaftaler, at det er miljøaftalen, der har forrang.

Tilsvarende når det drejer sig om miljømærkning. Jeg er enig med fru Charlotte Antonsen i, at der skal være lige og fri adgang, og at der kan være nogle problemer i det nuværende økologimærke, men det afgørende er, at lande eller sammenslutninger af lande har ret til også i henhold til WTO-reglerne at udarbejde miljømærker, som man bruger som et virkemiddel i miljøpolitikken, og som alle lande derefter har fri og lige adgang til.

Kent Kirk (KF):

Ja, det er en lidt anden Folketingssal i dag, så jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for talen, som vi jo i store linjer er enige i.

Men så vil jeg gerne benytte min tale til at fremdrage nogle prioriteringer, som vi finder vigtige i Det Konservative Folkeparti, og som måske ikke er så præcise i udenrigsministerens tale. Derfor er jeg selvfølgelig også interesseret i efterfølgende at høre udenrigsministerens reaktion på det.

For det første finder vi i Det Konservative Folkeparti, at ministerkonferencen må sikre en komplet og en effektiv implementering af Marrakech-aftalen om liberalisering. Vi må sikre os, at det her bliver en realitet. Det tror jeg ikke udenrigsministeren er uenig i, sådan som jeg læser og har hørt hans tale.